

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувачеві явно зазначити, що бажає звороту свого рукопису на 'Случай його непоміщення та залучити почтовий стемпел на його пересилку.

ПОШИРЮЙМО ОСВІТУ.

Скряб доводиться чути нарікання на темноту й невідомість широких працюючих мас, на неграмотність, на їхню нерозуміння громадських справ і своїх класових інтересів, на пієтизм, картотрайство, алогічність, що є наслідками темноти.

Притягуємо добре, як провадити роботу в наших організаціях, які власне зводять боротьбу проти темноти, неграмотності, невідомості і всіх цих звичок, наклонів та вчинків серед робітників і фермерів.

До організації ми належимо за двох цілей: перше, для власної користі, яку ми маємо з спільного освідомлення самих себе і спільної допомоги у всіх наших потребах; друге, для поширення корисної науки й моральної та матеріальної допомоги серед неорганізованих робітників та фермерів.

Обов'язки наші не кіпляться за порогом сади, в якій примічена наша організація. Ми не тільки повинні дбати, щоб всяка робота підприємця нашої організації була успішно виконана, але нашим святым обов'язком є продовження тої роботи між робітниками й фермерами поза нашою організацією.

Багато ще осталося таких робітників і фермерів, що не вміють ні читати ні писати. Між ними бувають й люди з гарними думками, прихильні до робітничого й фермерського руху.

Замість витратити вечір на пустякові балачки з своїми знайомими про небували на світі події, або дозволяти на те, щоб вони перенесли варту в карти, або ж розважали себе піанетом, чому не перенести варту в читання й статті з часописів та журналів, а то і припустити писати книжечки.

Замість витратити вечір на пустякові балачки з своїми знайомими про небували на світі події, або дозволяти на те, щоб вони перенесли варту в карти, або ж розважали себе піанетом, чому не перенести варту в читання й статті з часописів та журналів, а то і припустити писати книжечки.

ПОСИЛАЙТЕ ТОЧНІ ЗВІТИ.

Всі наші організації і всіх товаришів та товаришок, що збирали передплату й пресовий фонд для нашої преси під час листопадової кампанії, просять прислати разом з грошима точні звіти й правильні списки передплатників і жертвodawців разом з їхніми адресами.

Надіємося, що товариші й товаришки звернуть на це увагу і цим заощадять клопоту адміністрації, собі і передплатникам та жертвodawцям.

ТОВАРИШИ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

ЯК ПРАЦЮЮЧІ РАД. СОЮЗА ХОРОНИЛИ ЧЕРВОНОГО ПОЛКОВОДЦЯ.

Дня 4. листопада працюючі Радянського Союзу обходились жалоби. Того дня в Москві хоронили червоного полководця, народного комісара військових справ М. В. Фрунзе.

Почеба варту від профсоюзів, від червоної армії стояла через цілий час. Варту мінялася кожних 5 хвилин. Численні делегації зі всіх кінців Рад. Союзу, а спеціально численна робітничо-фермерська делегація з Іваново-Вознесенська, місяць довголітньої праці Фрунзе, прибула віддати останню пошану полководцеві.

Рано 4. листопада трибуну займає симфонічна оркестра Великого Театру. На почесній варті лежимо стоять найвищі члени союзового уряду і червоної армії: Брагінський, Фроленко, старі члени народолюбців, та Уншлихт, Бубнов, Ворошилов, Єгоров, Буденний, Затонський, Каменев С. С. і інші від червоної армії.

На початку 11. год. прибула дружина Фрунзе і в цей самий годині почали прибувати члени закордонного дипломатичного корпусу.

За 10 хвилин до 11-ої години на почесній варті стоять секретар Союзного Центрального Виконавчого Комітету Енукіда, голова радянських профсоюзів Томський, народні комісари Смірнов, Рудзутак. На початку 12-ої години стоять руководителі Комуністичної Партії Сталін, Бухарін, Молотов, Енукіда. Останню мінуту почесної варті беруть на себе Зіновев, Лев Каменев, Томський і Дзержинський, а від військових справ С. Каменев, Буденний, Баранов і Затонський.

Дружина й товариші пращються з покійним, домовину вкривають червоною китайкою, а на верш кладуть зброю покійного, хиять червоні прапори і вносять тіло.

Внос тіла.

Тіло вносять в годині 11.40 під звуки "Інтернаціоналу". Труну несуть Калінін, Риков, Каменев, Сталін, Зіновев, Дзержинський, Енукіда. Перед труною йдуть військові товариші покійного Уншлихт, Бубнов, Ворошилов і дружина Фрунзе. Всюди по дорозі стоять ривніми рядами курсанти і червоноармії.

ЗАХІДНО-УКР. КЛЮБ В ХАРКОВІ.

В Харкові відкрито клуб для втікачів з земель Західної України, які знаходяться тепер під окупацією Польщі, Румунії та Чехословаччини.

"Внутрішнє життя на Західній Україні, змагання класової боротьби там чим раз більше загострюються з розвитком продукційних сил і наростаючим протиривченням в капіталістичній системі господарства.

Для нас раніш всього важливим і основним є організація пролетаріату Зах. України в комуністичну партію. Крім того, питання йде і про ідеологію, пролетарську, марксовську ідеологію в організації, бо "стихийний рух — учив нас Ленін — просте саме до панування буржуазії наслідком тої простої причини, що буржуазна ідеологія походженням своїм куди старша за соціалістичну, що її всебічне розроблено, що вона має незмірно більші засоби поширення".

Довгими рядами ростягнулася процесія від Будинку Союзів до Червоної Площі. За труною йдуть численні делегації від різних робітничих організацій Радянського Союзу і за кордоном. Йшла делегація від китайської партії Сун-Ят-Сена — Гоміндану.

В 10 хвилин по 12-ій годині процесія прибула перед мавзолей Леніна. Тут труну поставлено на лафет і почалися пращальні промови, які виголосили Риков, голова Ради Народніх Комісарів Радянського Союзу, Сталін, секретар Російської Комуністичної Партії, Зіновев, голова Комітету, Бубнов від Червоної армії.

Коли скінчилися надгробні промови, оркестра грає "Похоронний Марш". Каменев, Сталін, Томський і Зіновев здіймають труну з лафету і процесія йде по Червоній площі до могили. Біля могили вишукувались заплі "Червонопрапорців", боеків товаришів Фрунзе. З хвилин до 1-ої години чути в повітрі гудіння пропелерів. Це літаки, вишуквані трикутником віддають останню пошану помершому провідникові червоної армії.

Схияють червоні прапори.

Бе перша година. Серед напруженої тиші тіло тов. Фрунзе починають спускати в могилу. Похорону тишу роздирає перший гарматний вистріл, за ним другий, третій... Над могилкою схияються червоні, жалібні прапори. Потім чути удари грудок замерзлої землі до домовину. Оркестри безупинно грають "Похоронний марш". Повільно над могилкою виростає свіжий могильний горбок, покритий вінками з живих червоних квітів. Це якийсь час партійні та бойові товариші стоять біля могили Фрунзе.

Попри могилу Фрунзе починають прохидити безчисленні кольони трудящих Москви з червоними прапорами та жалібними плякатами. На плякатах з певною вірою в перемогу пролетарської справи написи: "Спи, славний воїне, безстрашний герою! Справу твою ми доведемо до кінця". "Переможе трюм, вони виявляють відношення широкі мас до Львокарської конференції.

День 25. жовтня вже за кілька тижнів підготовлявся передвибірчими зборами. Вони з великим піднесенням пройшли у компартії, що організувала нічній демонстрації через місто. В цих демонстраціях брало участь кілька тисяч душ. Поперед несла плякати з написом "Вічна війна". І вже з успіхом редвибірчих зборів компартії можна було угадати її перемогу на виборах.

Вранці 25. жовтня все було спокійно, лише стояли коло виборчих участків представники всіх партій з своїми плякатами, і знову почалася боротьба на для Німецьких районів прапорів, правда, не така завзята, як за минулих виборів. У Вестені — буржуазному районі, звичайно, переважали монархістичні прапори і тут жомо було бачити яскраву ілюстрацію до класової структури суспільства: винув в помешканнях буржуазії вишівши монархістичні прапори, вище — республіканські, а на горі, з мандра, під голім небом майорять червоні прапори.

Лише під вечір місто оживає: летять грузовики, повні червоних фронтонів, райсбанерів і заголів сталего шолому. Особливо пишню обставила свою передвибірчу агітацію права фольксспартай, що так ганебно програла на виборах. Пі кервоніки ізидили в за критих автомобілях, з проголосянками на вершу, через які вони промовляли до натовпу, але успіхи вони не мали і навіть обивателі, що не пробачили фольксспартай інфляційно гробуку, у відповідь вигукували "геть шіберів!", "геть спекулянтів!".

"Дайч Национали", що раніш виставляли значні загони, те-

Раніш українські націоналістичні групи вважали Східну Галичину українським "пемонтом", коли Наддніпрянська Україна була затоптана як і ціла Росія копитом царського гніту. Ми є другої точки погляду. Східна Галичина не була українським "пемонтом", бо цей український "пемонт" був лише зброєю в руках капіталістичних комбінацій, а на ділі українські маси висмоктувала буржуазія під пануванням габсбургської монархії.

На осьмому році існування радянської влади й диктатурі пролетаріату, при котрій розвивається нове соціалістичне життя і наша українська культура, явно доказано, що діло не в національному "пемонті", а в системі соціалістичного устрою. Разом з ростом нашого соціалістичного будівництва буде ще більше розвиватися і наша культура. Робітників та селянин на Радянській Україні побидив капітал і творить нове життя, а там нас же треба його побидити. Тут радянська влада, а там гніт капіталу. Оце ріжниця між українськими робітниками та селянами Радянської України й другої частини — Зах. України.

Організація клуба має на меті повести культурно-освітню працю серед уроченців Зах. України, де зможемо робітників та селяне займатись теж долею своєї країни. Цим, однак, ми не повинні й не думаємо відокремлюватись від суспільного політичного життя на Радянській Україні. Ми на Радянській Україні не емігранти, це наша батьківщина не лише тому, що Україна, а тому що це Соціалістична Радянська Україна, ми є рівноправними її громадянами, ми прийняті в братерську сім'ю працюючих і всі наші сили ми повинні віддати на будівництво нового соціалістичного життя, але "враз з цим ніколи не забувати про те, яке нестерпиме положення наших братів по другому боці Збруча."

М. Левицький.

МУНІЦИПАЛЬНІ ВИБОРИ В БЕРЛІНІ.

На початку листопада в Берліні відбулись вибори до міської ради. Політичне значення їх, само по собі велике, зростає ще більше через те, що це вибори є політичним барометром, вони виявляють відношення широкі мас до Львокарської конференції.

День 25. жовтня вже за кілька тижнів підготовлявся передвибірчими зборами. Вони з великим піднесенням пройшли у компартії, що організувала нічній демонстрації через місто. В цих демонстраціях брало участь кілька тисяч душ. Поперед несла плякати з написом "Вічна війна". І вже з успіхом редвибірчих зборів компартії можна було угадати її перемогу на виборах.

Вранці 25. жовтня все було спокійно, лише стояли коло виборчих участків представники всіх партій з своїми плякатами, і знову почалася боротьба на для Німецьких районів прапорів, правда, не така завзята, як за минулих виборів. У Вестені — буржуазному районі, звичайно, переважали монархістичні прапори і тут жомо було бачити яскраву ілюстрацію до класової структури суспільства: винув в помешканнях буржуазії вишівши монархістичні прапори, вище — республіканські, а на горі, з мандра, під голім небом майорять червоні прапори.

Лише під вечір місто оживає: летять грузовики, повні червоних фронтонів, райсбанерів і заголів сталего шолому. Особливо пишню обставила свою передвибірчу агітацію права фольксспартай, що так ганебно програла на виборах. Пі кервоніки ізидили в за критих автомобілях, з проголосянками на вершу, через які вони промовляли до натовпу, але успіхи вони не мали і навіть обивателі, що не пробачили фольксспартай інфляційно гробуку, у відповідь вигукували "геть шіберів!", "геть спекулянтів!".

"Дайч Национали", що раніш виставляли значні загони, те-

Економічне положення наших братів в Західній Україні дуже тяжке. 80 процент селян не має средств на існування. Земля знаходиться в руках поміщиків і земельний закон в Польщі направлений проти селянства в цілому. Весняний голод і повині залишили нужду серед селянства. Зараз голодує до 350,000 селян і робітників. Всякий прояв активності в боротьбі за кращу долю нищить ся в коріні силою зброї і трюм польської владою. Українські школи закриваються. Дітей селян та робітників із школи виганяють. Буржуазна Польща для задержання окупації українських земель давить і знобиць робітника та селянина, вживаючи всіх її властивих методів для знищення всього того, що є корисним працюючим масам. Це ставить нам в обов'язок віддати всі наші сили на укріплення соціалістичного ладу на Радянській Україні, як такої, що допомагає нашим братам в їх боротьбі за визволення з під панування капіталу. Ми організуємо свій клуб в столиці Радянської України, тим є його велике значення, бо столиця Радянської України є столиця всіх українських мас, що сьогодні знаходяться поневоленними буржуазією.

Завдання клубу є стати допомоговою школою комунізму для робітників та селян уроченців Західної України, які перебувають тут. Тут будемо вчитись, як будувати соціалістичне життя й працювати для його закріплення. Одно, що треба нам виконати — це віддати всі наші сили в спільній боротьбі за визволення наших братів з під буржуазного гніту. У нас є нині, відна соціалістична батьківщина, — працюймо для її закріплення і не далекий той час, коли вона об'єднає всі розшатовані імперіалізом українські землі в одну Робітничо-Селянську Соціалістичну Республіку.

М. Левицький.

КОЛЮЧКИ.

Міські вибори скінчилися, а де те, що сталося перед виборами і під час них, не скінчиться цілий рік. Кажуть, навіть в історію буде записане. Шкода тільки, що в Канаді ніхто серед Українців історії не пише.

Без мене — мене жендан.

Як ото помістили в польсько-ксьондзівських вісниківських газетах Русіні відозву від 20-ох товариств українських, польських, німецьких, і російських та як розгортали в тій відозві комуністичних молокососів, та як підписали під ньом адвокат Дика (Русін Бошовск сам себе підписав) то аж сам Дик підзявася:

— Люде добрі! Я богу душу винен! Я її не підписував і нічого про неї не знаю — каже він.

Але відозва таки підписана. Хто-ж це зробив?

На свою голову.

В коритарі будинку, голосявання:

— І чого та большевицька зараза тут швендється — каже Русін до свого кандидата.

— Мовчи, я вже зателефонував по поліцію... Зараз тут буде.

Прийшла поліція. Кандидата нема вже, тільки його вірний Русін. Він підходить до поліца:

— Містер поліцмен, мі кент ворж гір. Мі гір лацо большевікі мейк лацо тробел.

Поліцай: — Гу мейкс тробел? — Мі большевікі мейк лацо тробел.

Поліцай Русіна за ковірі і витяг на вулицю, щоб не робив "троблів".

Рахують голоси.

Греко-православний до греко-католика: — Ні, ти мені поясни: злучились ми, чи ні?

— Та-ж злучились.

— Так чому-ж ваш кандидат має 2,000 голосів, а наш 1,200? — Або я знаю чому?

— Ні, я тебе питаю! — Та-ж чуо, що мене.

— Кажі, чому? — Тому, що наш має 2,000, а ваш 1,200.

— Ти не викручуйся сіном... — Хіба-ж я Якиміщак?

— Отже ми злучились? — Злучились.

— На кого ти голосував? — О, до чего тобі зась.

— Ага... ось через що наш кандидат від 38-ох товариств, 15-ох клубів, 11-ох організацій і 23-ох братів дістав лише 1,200 голосів...

— А вже-ж і з тих — 1,150 голосів придбали йому польські ксьондзи.

Перед виборами.

Русін до робітника. — Ха! Ваш кандидат Попович завтра побачить наслідки своєї роботи!...

Робітник: — А хіба-ж вашою кандидатом завтра повидлять, що він наслідки своєї не побачить?

Грачі.

Русін до України: — Знаєте що пане — заложимся на кандидатів.

— Але-ж я не пан... — Та все-одно заложимся. Я даю вам 5 доларів за одного, що Якиміщак дістане чотири рази більше голосів, як Попович.

Українець: — Я заложився-б, тільки-ж все одно, я від вас грошей взяти не можу.

Русін: — Чому? — Бо то гроші Юдині.

Куркуленько.

Українська робітничка преса є ознака сили і свідомості робітничтва. Памятайте про пресовий фонд і відновлення передплати!